

En vandring i bøn i "Den stille uge"

En pilgrimsvandring kan være kort eller lang. Det bestemmer du selv. Det kan være en god idé at gå den samme rute flere dage i træk, fx mandag, tirsdag og onsdag her i den stille uge. igen. Når vi kender vejen godt, kan vi sænke farten og lade tankerne flyve eller samle sig i bøn.

"At bede er at række ud over sig selv. Det er at række ud mod Gud og det guddommelige, mod en virkelighed der er meget større end én selv. At bede er at trække himlen ned over sit liv så det bliver større, får mening og betydning.

Når vi beder og rækker ud, så ved vi aldrig hvad der kan ske. Bønnen kan give ord til vores spørgsmål. Måske får vi flyttet på vores livsperspektiv. Måske løser en gåde sig. Måske får den der beder, trøst og mod. Eller måske vokser taknemmeligheden over livet i bønne. Måske åbner bønnen ens øjne for noget, der før var tilsløret. Måske opdager vi at vi allerede har del i Guds virkelighed som hans skabning. At himlen går med hvor vi går: Den er allerede i vore fodsåler. I bønnen beder vi Gud lytte og handle og opdager at det gør han allerede mens vi taler.

At bede er at insistere på at Gud er den han er: altid nærværende og altid bevægende i alt menneskeligt liv. I arbejde, erotik, kamp uro, død, skønhed. I almindelighed.

(Kilde: Himlen i mine fodsåler. Bønnebog. Red. Jørgen Demant et. Al. Aros Forlag 2014)

Nedenstående finder du en bibellæsning og en bøn at gå på. Læs dem gerne, inden du begiver dig afsted, og vend tilbage til dem 2-3 gange undervejs. Læg mærke til, hvilke tanker om dit eget liv, de sætter i gang. Slut din vandring med at bede Fadervor, og slå evt. korsets tegn for dig.

Må din vej gå dig i møde,
og må vinden være din ven,
og må solen varme din kind,
og må regnen vande mildt din jord,
indtil vi ses igen
må Gud holde, holde dig i sin hånd.

Tirsdag -

Læsning:

Da farisæerne hørte, at Jesus havde lukket munden på saddukæerne, samledes de, og en af dem, en lovkyndig, spurgte ham for at sætte ham på prøve: »Mester, hvad er det største bud i loven?« Han sagde til ham: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.« Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv.« På de to bud hviler hele loven og profeterne.«

Mens farisæerne var forsamlet, spurgte Jesus dem: »Hvad mener I om Kristus? Hvis søn er han?« De svarede: »Davids.« Han sagde til dem: »Hvordan kan David så ved Ånden kalde ham herre og sige:

Herren sagde til min herre:
Sæt dig ved min højre hånd,
indtil jeg får lagt dine fjender
under dine fødder?

Når David altså kalder ham herre, hvordan kan han så være hans søn?« Ingen kunne svare ham et ord, og fra den dag turde heller ingen længere spørge ham om noget. (Matthæusevangeliet kap. 22, vers 34-46)

Bøn:

Kærligheden findes, siger du
Her gik den
Smækkede forbandet afklaret med døren
så det skreg i hængslerne
Fik et sidste glimt af den
da den brølende startede motoren og kørte væk
Prøver at smage på ordet "alene"
men er ved at kaste op
Skammer mig, vrider mig og gribes af panik
Uden kys, uden berøring
med en sølle duft tilbage i næseborene
Kærligheden findes, siger du
Så må du også sørge for at den finder mig.
Amen.

(Kilde: Himlen i mine fodsåler. Bønnebog. Red. Jørgen Demant et. Al. Aros Forlag 2014, s.